



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ivre Sistendi, Et Manvum Iniectione, Qvam Vvlgō
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

De statuto quo cauetur quod arrestans prima die iuridica debet exhibere
causas arresti. Cap. 38.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63495)

præuenire, & comparere, parte ad hoc vocata,
& citata, neque præiudicium aliquod indere-
ferente.

Nec dubito quin & illud quoque hic quæ-
ri possit, vtrū dies arresti positi in hoc triduo
computetur? Sed verius est, quod si simpliciter
habeat statutum, quod arrestans debet intra
triduum exhibere causas arresti, tunc dies ar-
resti facti non computatur; quia dies termini
à quo, vel ad quem, regulariter non contine-
tur, vt latissimè omnium tradit Tyraquell. de
retract. §. j. gl. 11. vbi ponit regulam istam, cū
quindecim limitationibus. Sed si dicat statu-
tum, causas arresti esse exhibendas à tempore
arresti, vel facto arresto, intra triduum, tunc
dies arresti computatur, iuxta notata per eū-
dem in dictis limitationibus, ad quem remir-
to, & not. Panor. ad cap. super eo. 2. de appell.
& Quintil. Mendosius ad regul. cancell. 19. de
infirmis. nu. 6. quæst. 18. & Ludouic. Gomez.
ad eandem regulam, quæst. 37.

De statuto quo cauetur, quod arrestans
prima die iuridica debet exhibere cau-
sas arresti. Caput 38.

ARGUMENTA.

- Arrestante non exhibente causas arresti in termi-
no, an arrestatus sit relaxandus.* nu. 1. & 4.
*Terminus à statuto vel lege præscriptus in dubio cē-
setur esse peremptorius.* nu. 2.
*Termini peremptoriij lapsus inducit tacitam renun-
tiationem iuris.* nu. 3.

Con-

De Jure Sistendi.

Contumacia nulli nocet, nisi aduersarius eam in termino comparens accusauerit. nu. 70

Index an terminū statuti vel legis prorogare queat. 6
numero

MULTARVM ciuitatum statuta etiā disponunt quod arrestans prima die iuridica que arrestum factum sequitur, causas arresti in iudicio proponere & allegare debet.

- 1 Quæro igitur an si id non fecerit arrestans, videatur arrestatus ideo esse relaxatus? vel relaxatus? Prima quidem facie videtur dicendum quod sic, propterea quod terminus à lege vel à statuto præfixus in dubio censetur esse peremptorius. l. statu liberum. §. Stichum, & ibi Bartol. & alij. ff. de leg. 2. & in l. ob commissam. de adulte. idem Bartol. in l. mancipiorum. ff. de opt. leg. & in l. fin. ff. de feriis, & lapsus istiusmodi termini, inducit tacitam renunciationē iuris. Roman. consil. 431. Bartol. in d. l. mancipiorum. Baldus ad l. si ea. C. de vsur. & in sua praxi criminali, titulo de appellat. quæst. 3. Quo modo & in simili videmus, quod termino peremptorio assignato elapso, nō possunt produci instrumenta. glo. in l. si eo. C. de remis. pignor. Et quod si iudex præfixerit terminum alicui ad accusandum, & is cui is terminus præfixus est, non accusat, postea nō auditur, etiam si sit minor. Bart. in d. l. mancipiorum. quia permissum ad tempus, censetur post tempus esse prohibitum, iuxta iura vulgaria, id quod in arrestante tantò procliuus recipiendum est, ideo quod antea de iure suo

tempe-

tempestiuè inquirere, & prius quam debitore suum arrestari faceret, de omnib. se informare, & veluti præparatus ad iudicium procedere debebat. l. qui accusare, & l. j. & ibi Alcia. C. de edend.

Nihilominus tamen non aliter hoc verum esse crediderim, quam si eadem illa die iudiciali arrestatus causas eiusmodi arresti proponi, & allegari petierit, & in defectum allegationis earundem se ab arresto relaxari postulauerit; id quod nominatim exprimunt statuta Oppidi Louaniensis tit. de arrestamentis, cap. 8. & confirmatur per Barth. Blarerium ad d. l. diffamari. ca. 8. C. de ingen. manu. vbi dicit quod diffamans cui est statutus terminus ad proponendam suam actionem vel accusationem, lapsu ipsius termini excluditur, si diffamatus ipso termino seruiente petat declarari, illum iure suo excidisse, & vltius audiendum non esse, allegans ad hoc Bart. ad l. Titia. ff. de accus. Boer. decis. 255. cum aliis multis: id quod exemplo non caret; nam & in simili videmus, quod contumacia alicuius nunquam sibi nocet, nisi quando aduersarius eius, in termino comparuit, & eius contumaciam accusauit, l. prope- randum. §. & siquidem. in verb. absentiam accusante. & ibi Fulgos. Castrenf. Iaf. Bal. & Salycet. C. de iud. & quod testamentum ratione præteritionis, ita demum est nullum si præteritus ipse dicat & petat, non alias. l. filio præterito. ff. de iniust. testam. & ibi Doct. Falcidia rescocat ipso iure legata. l. linea margaritorum.

T

ff. ad

De Iure Sistendi.

ff. ad l. falcid. sed ita si heres petat. l. patrem. ff. de his quæ in fraud. cred. Compensatio fit ipso iure, sed ita tamen si petatur. l. vlti. C. de compens. glo. in l. scimus. C. de inoffi. testa. Et ubi-
cunque aliquis priuatur suo feudo, aut feudū redit ad Dominum, intelligitur, si Dominus feudi petat. Bal. in cap. quæ in ecclesiarum. de constit. Sicut hæc & multa alia similia congerit Tyraquel. ad l. si vnquam. ad verb. reuertatur. nu. 8. cum seq. C. de reuoc. donat.

6 Deinde verò arbitror quoq; & Iudicem ex iusta & legitima causa, terminū istum progare posse, veluti si arrestans in morbum inciderit; si à Principe vocatus fuerit, nec procuratorem mittere possit; aut si Iudex ipse absuturus sit; vel aliquis alius casus inciderit; quia cum non stat per arrestatē, quo minus causas arresti proposuerit, hoc ei imputari nō debet, c. imputari. c. cum non stat. de reg. iur. lib. 6. & notant Cynus & Bal. in l. si cum ipse. ff. de excus. tutor. de quo plura ad propositum notat idem Blarerius d. cap. 8. num. 76. cum aliis seq. vsque ad finem cap.

De insinuatione arresti, super bonis absentis facti. Caput 39.

ARGUMENTA.

Sententia contra absentem non citatum est ipso iure nulla. nu. 1.

Insinuatio per quem fieri debeat. nu. 2.

Insinuatio an sepius sit facienda. nu. 3.

Domicilia plura si habeat debitor, ad quod fieri insinua-